

maa ikke glemmes, at der i den Tid, som er forløbet siden 1903, er sket store Forskydninger i Ejendomsskatterne bort fra Landbrugsgruppen over paa de bymæssige Bebyggelser, og det var vel ikke helt uretfærdigt eller urigtigt, om noget af denne Forskydning blev ført tilbage.

Landkommunerne har endvidere Ret til at opkræve en Del af Ejendomsskatterne i Form af Ejendomsskyld eller rettere Bygningsafgift. Det er frivilligt, Kommunerne kan selv bestemme, om de ved Siden af Grundskylden vil indføre denne Ejendomsskyld. Hvis de beslutter ved Siden af Grundskylden at indføre en Ejendomsskylden, skal Beløbet findes paa samme Maade, som det sker med Hensyn til Ejendomsskyld eller Bygningsafgiften til Staten, det vil sige, at for hver enkelt Ejendom fradrages først Grundværdien og derefter 10 000 Kr., Resten kan beskattes med Ejendomsskyld eller med en Bygningsafgift, der dog ikke maa overstige $\frac{2}{3}$ af Grundskyldens Promille. Dette Princip er efter min Mening heller ikke godt, idet enhver Landejendom herefter vil faa Skat paa sine Erhvervsbygninger. Langt, langt hellere vilde jeg have set en Bestemmelse om, at Luksusbeboelseligheder eller Luksusbeboelseshuse kunde gøres til Genstand for en særlig Luksusbeskatning. I det ærede Medlem Hr. Rodes Forslag af 1920 var det bestemt, at Luksusvillaer eller Luksusbeboelseshuse til en Værdi af over 30 000 Kr. kunde gøres til Genstand for en særlig Ejendomsbeskatning, en Bygningsbeskatning. Jeg vilde langt foretrække dette Princip; maaske er 30 000 Kr. for højt, maaske skal vi længere ned, men skal vi have nogen Skat paa Bygninger, bør det ikke være under en saadan Form, at det er Erhvervsbygningerne, der bliver ramt, men saa skal det være en Skat paa Luksusboliger.

Grundværdistigningsskylden, saaledes som den er foreslaaet her, bygger paa et nyt Princip, idet det efter dette Forslag er Hensigten, at ingen skal betale Grundværdistigningsskyld af mere end det, som ens Ejendom er steget ud over Gennemsnitstigningen for hele Landet. Der kan vistnok være og er delte Meninger om, hvorvidt dette Princip er det rigtige. Der er dem, som mener, at saa snart som der er konstateret en Værdistigning, burde der ogsaa betales en Værdistigningsskyld. Jeg forstaar Forslaget saaledes, at det har været Ministerens Hensigt at slaa fast, at der ikke skal betales Grundstigningsskat paa Grund af almindelige Konjunkturstigninger; hvis f. Eks. Ejendomspriserne hæver sig over

hele Landet, paa Grund af at Kronen daler i Værdi, skal dette ikke kunne bevirke nogen særlig Grundstigningsskat; den skal kun betales, hvor den enkelte Grund stiger ud over den almindelige og gennemsnitlige Stigning.

Selve Grundstigningsskyldsprincippet hilser jeg med Glæde ogsaa af en anden Grund. Jeg tror nemlig, at dette Princip Gennemførelse vil have en opdragende Virkning med Hensyn til at faa Jordværdierne ansat rigtigt, idet de enkelte Ejendomsbesiddere vil være interesserede deri, thi bliver de først ansat for lavt og derpaa ved en efterfølgende Vurdering ansat til den rigtige Værdi, vil de komme til at betale Grundstigningsskat.

For Hovedstadens og Bykommunernes Vedkommende er det jo Hensigten at nedfælde alle de gamle Grundskatter med Undtagelse af Ejendomsskylden, og det er Hensigten ovenpaa dem at lægge en Grundskyld, der mindst skal udgøre 7,5 promille og højst 15 pro mille. Men dette vil medføre, at der ogsaa ud i Fremtiden bliver stor Uensartethed i Beskatningen, idet Grundlaget bliver uensartet, naar alle de gamle Ejendomsskatter skal nedfældes. Gaar man en Tur fra Raadhuspladsen til Kongens Nytorv og tænker sig de enkelte Ejendommers Skatter aftegnet med en Kridtstreg paa Husene, vilde denne Kridtstreg komme til at gaa op og ned i Bølgegang. Det, Ministeren gør ved dette Lovforslag, er, at han lægger en ensartet Grundskyld ovenpaa de gamle Skatter, og derved vil Grundskylden komme til at gaa i akkurat de samme Bugtninger. Jeg vilde have foretrukket, at alle de gamle Ejendomsskatter blev ophævet og Kommunerne til Erstatning fik Lov til at opkræve en højere Grundskyldspromille end de foreslaaede 15. Jeg kunde have ønsket, at man ikke havde nedfældet de gamle Ejendomsskatter, men at Grundskylden var blevet lagt helt ned paa Bunden. Maaske vi saa i en Overgangstid skulde have det saaledes, at hvis Grundskylden ikke kom til at udgøre det samme Beløb som det, der tidligere betaltes i Skat, skulde man betale denne Forskel. Men, hvis man fulgte det Princip, at Grundskylden blev lagt helt paa Bunden og de gamle Ejendomsskatter kun blev betalt med det Beløb, de var højere end Grundskylden, vilde vi kunne vente at naa den Dag, da alle Grundskatterne kom til at ligge i samme Højde, naar der var Tale om de samme Grundværdier. Jeg er heller ikke helt sikker paa, at den Grundskyldspr-